

Votează: pentru ce?

Errico Malatesta

1959

George: Berea asta nu e rea, nu?

Jack: Da, e bună, dar ce preț are!

George: Scandalos – mai ales când te gândești ce prețuri aveau lucrurile cândva. Chiar și așa, nu te poți mira cu toate taxele astea. Costul traiului s-a dublat. Cresc prețul unor lucruri și pe urmă spun că te poți descurca și fără ele. Dar nu poți să supraviețuiești fără pâine, mâncare și haine – trebuie să plătești și chiria, apoi mai sunt taxele pe asta și impozitele – chiar și pe salariile noastre! Ce mai viață! Și este vina noastră! Dacă ne-am dori am putea să schimbăm lucrurile. Clasa muncitoare deține leacul în propriile sale mâini.

Jack: Păi și care e remediul tău?

George: E destul de simplu! Ai dreptul să votezi?

Jack: Ce legătura are cu asta?

George: Ai, sau nu ai, dreptul de a vota?

Jack: Păi, am dreptul de a vota – dar niciodată nu îl utilizez.

George: Iată! Ai dreptul să votezi, dar nu te obosești să îl exerciți, iar apoi te întrebi de ce stau lucrurile atât de rău. Meriți tot ce ți se întâmplă, sincer! Oamenii ca tine sunt responsabili pentru toate necazurile din lume!

Jack: În regulă, în regulă, păstrează-ți cumpătul! Spune-mi, doar, care este rostul votului?

George: E evident. Cine face legile? Parlamentarii. Alege parlamentari buni și vei primi legi bune.

Jack: Consilieri și parlamentari buni? Auzim de ceva vreme povestea asta. Dar ar trebui să fii surd, mut, și orb pentru a nu realiza că mereu intră aceiași neghiobi. Ah, e minunat să-i ascuți când sunt în căutare de voturi în timpul alegerilor. Te laudă, te întrebă de soție și copii, sărută copilul, îți promit căi ferate, poduri, slujbe, pâine ieftină, mai puține taxe, salarii mai mari, securitate – absolut totul! Iar după ce au intrat nu se deosebesc cu nimic de ceilalți. Adio promisiuni! Soția și copilul pot să moară de foame, nu sunt mai multe slujbe ca înainte, întregul oraș se poate prăbuși în ruine dacă e după ei. Ei au alte lucruri mai importante decât necazurile tale cu care să se preocupe! Iar după câțiva ani încep din nou să facă zarvă. Nu contează ce culoare are partidul: sunt toate la fel. De cum sunt alese, uită imediat de tine. Își petrec timpul în cluburile lor și la dineurile lor selecte, și nici măcar nu se obosesc să vină și să îți arunce o privire până la următoarele alegeri.

George: Așa e! Dar de ce să îi alegem pe cei bogați? Nu știi că bogații trăiesc doar de pe urma muncii maselor? Atunci cum te aștepti să se preocupe cu soarta maselor? Tot ce îi interesează este să obțină pe cât de mult posibil de pe urma omului de rând.

Jack: Acum îi zici bine! Dar nu e vorba doar despre cei bogați. Mai există și celălalt gen, care îșidoresc să fie aleși pentru a se putea îmbogăți.

George: E adevărat. Așa că hai să nu votăm pentru ei. Hai să alegem muncitori, prieteni de-ai noștri experimentați, dacă vrei, iar atunci nu vom mai fi proștiți.

Jack: Ah, dar avem aleși chiar acum unii dintre „prieteni” tăi „experimentați”, și nu diferă cu nimic de inamicii noștri recunoscuți! În orice caz, ce vrei să spui cu „să alegem – să alegem”. De parcă noi doi am putea face după cum ne dorim !

George: Dar nu suntem doar noi doi. Dacă fiecare dintre noi ar încerca să îi transforme pe alții și aceștia ar face la fel la rândul lor, munca ar avea o majoritate și am putea alege pe cine ne-am dori. Și atunci am putea forma un guvern al muncitorilor, iar apoi...

Jack: Iar apoi totul ar fi un paradis – mă refer pentru cei care ar ajunge în Parlament! Aranjezi lucrurile un pic prea repede! Cei care dețin puterea au mereu majoritatea. Cei bogați sunt mereu la putere. Doar imaginează-ți un muncitor sărac, care poate are o soție bolnavă și patru copii flămânzi, iar apoi spune-i să-și riște slujba și să fie dat afara din casa sa pentru a muri de foame; și asta doar pentru a-și oferi votul unui candidat pe care stăpânul său nu-l place. Doar încearcă să-i convingi pe acei amărâți ce pot fi dați afară de șeful lor oricând dorește el. Ei nu sunt niciodată liberi; dacă vor să fie liberi, nu își doresc să își irosească timpul votând – vor doar să ia ce au nevoie.

George: Dar dacă nu am face asta nimeni n-ar mai vota. Nu am putea merge la muncitori pentru a le cere să voteze partidul nostru, și în același timp să le spunem că voturile sunt inutile.

Jack: Tocmai asta e! Și pe deasupra trebuie să faci promisiuni electorale pe care ești conștient că nu le poți respecta. Și după aceea trebuie să te alături Guvernului, și să te amesteci cu cei avuți, și toate celelalte lucruri. De îndată ce sunt aleși, oamenii tăi trebuie să ploconească în fața oamenilor pe care îi recunoști drept inamicii muncitorilor. Atunci de ce dracu să discuți despre propagandă, când primul lucru pe care îl faci este să contracarezi propaganda?

George: Dar trebuie să recunoști că este un avantaj ca oamenii noștri să aibă o voce în chestiuni.

Jack: Un avantaj pentru ei înșiși. Și poate pentru unii dintre prietenii lor! Dar pentru masa oamenilor? Să i-o spui lui mutul! Poți observa ce se întâmplă de îndată ce parlamentarii sunt aleși. Socialiștii trec la conservatori; devin independenți și alte soiuri de oportuniști.

Acești ticăloși trag pe sfoară masa lor de adepți – mai rău chiar decât o face biserica. De îndată ce socialiștii, care poate au fost persecutați precum criminalii atunci când nu se aflau în funcție (așa cum a fost Ramsay MacDonald), sunt apreciați și prețuiți de cei bogați, și își dau mâna cu capetele încoronate, sunt câștigați de partea lor. Atunci când intră în coliziune cu Guvernul mereu se poartă cu mânuși – ei știu că sunt cu toții amici. Stau cu toții împreună îngâmfăți în camera de fumat, cei mai buni prieteni – nu ți poți imagina devenind prea aspri unii cu alții nici măcar în camera de dezbateri – și ești al dracu de departe de a-i vedea cu capetele sparte de poliție, așa cum obișnuia să se întâmple pe vremuri.

George: Ah, ești prea aspru. Știm că oamenii sunt doar oameni, și că trebuie să acceptăm unele slăbiciuni. Dar ce trebuie făcut este să alegem cei mai buni oameni, nu mereu pe aceiași.

Jack: În acest fel vei produce escroci în masă, dacă tot schimbi candidații! Nu avem suficienți trădători? Toți cei care trec prin moară se transformă în făină! De îndată ce trimiți pe cineva într-o funcție se transformă în trădător. Se amestecă cu cei bogați și vor să țină pasul cu ei. Sunt dispus să admit că un om este un socialist veritabil atunci când renunță la timpul său și la energia sa, la banii și la posibilitățile sale, se expune încarcerării și victimizării, doar pentru a lupta împotriva corupției și capitalismului. Dar acești parlamentari ai tăi sunt doar socialiști de profesie, jucând la două capete, în aceeași măsură cu creștinii profesanți, care predică bunătatea plină de iubire și sunt în același timp cei mai răi șarlatani cu putință.

George: Acum ai întrecut măsura. În rândul liderilor socialiști pe care îi insulti se regăsesc oameni care au cunoscut ce înseamnă foamea, care au muncit și au suferit pt cauză, care au dat dovadă...

Jack: Du-te de aici cu dovada ta! Chiar și Hitler a făcut foamea, și a muncit pentru cauza sa – suntem obligați să îl respectăm acum că a devenit un ticălos de cea mai joasă speță? Acest respect pentru lideri a tras socialismul în jos. Socialismul ar fi trebuit să fie speranța oamenilor, iar liderii tăi l-au transformat într-un blestem, de cum ai ales muncitori în guvern. Asta numești tu propagandă?

George: Totuși, dacă nu ești mulțumit de anumiți lideri îi poți schimba. Votanții pot alege pe cine doresc ei.

Jack: Chiar pot? Ce opțiuni au fost disponibile vreodată? Poți vota pentru Tweedledum, și dacă nu îți place îl poți avea pe Tweedledee! În loc să sufi fum în ochii oamenilor cu treaba asta cu votarea, mai bine le-ai distrage încrederea în tot aranjamentul electoral, fie pentru Parlament sau pentru consilii. Cele mai importante cauze ale sărăciei sunt în primul rând proprietatea privată, ce îl împiedică pe om să muncească dacă nu se supune acelora care dețin pământurile și uneltele, și dacă nu le acceptă condițiile; iar în al doilea rând este Guvernământul, care îi protejează pe exploatare și participă la exploatare.

George: Păi, desigur, trebuie să îi convingi pe oameni că interesele lor constau în votarea propriului candidat, pentru a-și sfida șefii. Trebuie să ne organizăm pentru a împiedica exploatare să distrugă libertățile oamenilor...

Jack: Doar pentru a putea vota pentru dl. Jones sau dl. Brown? Bineînțeles că trebuie să ne organizăm, dar nu doar pentru a mai adăuga un membru în Parlament. Ne dorim să ne organizăm pentru a convinge oamenii că ne-au fost furate toate lucrurile bune din lume; că avem dreptul să luăm tot ce producem, și că putem să o facem fără a primi ordine de la nimeni.

George: Da, dar mereu trebuie să ai pe cineva la conducere, pentru a se putea organiza lucrurile.

Jack: Nicidecum!

George: Dar oamenii sunt prea ignoranți pentru a gestiona toate mecanismele vieții de unii singuri.

Jack: Ignorant! Dacă nu ar fi ignoranți ar putea vedea degrabă prin acești oameni care vor să gestioneze toate mecanismele vieții petru ei! Dacă i-ați putea lăsa în pace, și nu i-ați mai îndruma greșit, puteți fi siguri că oamenii ar gestiona treburile mult mai bine decât acești escroci care ne spun că vor să ne guverneze pentru binele nostru, pentru ca apoi să ne trateze ca pe niște vite. De altfel – tu afirmi că oamenii sunt prea ignoranți pentru a avea libertate. Dar crezi că sunt suficient de inteligenți pentru a alege parlamentari – iar de votează pentru candidații tăi spui că sunt plini de înțelepciune!

Nu e mai simplu să ai singur grijă de treaba ta decât să o faci altcineva pentru tine? Dacă parlamentarii ar fi fost dispuși să ne apere interesele, ne-ar fi întrebat ce ne dorim, și cum ne dorim aceste lucruri, și nu ne-ar cere să îi ajutăm să acționeze după cum doresc – și să ne trădeze dacă doresc și când doresc.

George: Chiar și așa, oamenii nu pot face ei toate lucrurile. Trebuie să existe cineva care să aibă grijă de interesul public și de politicile publice.

Jack: Ce vrei să spui cu „politici”? Dacă te referi la arta de a prosti oamenii mereu, te pot asigura că nu ne deranjează să ne descurcăm fără. Dacă prin „politici” te referi la interesul general și la bunăstarea tuturor – putem avea grijă singuri de acestea. Știm cu toții cum să mâncăm și să bem și să ne distrăm. La naiba dacă mă voi duce la un specialist dacă vreau să-mi suflu nasul, și apoi să îi dau dreptul de a mă strânge de nas dacă nu suflu cum îi place lui: cizmarul face cizmele, iar constructorii fac casele; dar nimeni nu s-a gândit niciodată să le dea cizmarilor și constructorilor dreptul de a ne da ordine și de a ne înfometa!

Acești oameni care vor să intre în Parlament de dragul bunăstării publice – ce fac ei pentru oameni? Când vreodată au fost parlamentarii socialiști și consilierii locali mai buni decât ceilalți? Nu, sunt toți același lucru!

George: Deci și tu îi ataci pe socialiști! Uیți că sunt așa puțini la număr. Trebuie să aibă o majoritate. Și chiar și așa mâinile le sunt legate.

Jack: Atunci de ce mai acceptă funcțiile dacă mâinile le sunt legate? Există un singur motiv – își urmăresc propriile interese!

George: Tu ești un anarhist, desigur.

Jack: Da, sunt. Și ce?

George: Păi, anarhismul îmi pare a fi prea avansat. Eu sunt un socialist. Ai dreptate într-o mulțime de lucruri, dar dacă aș fi știut de la început că ești un anarhist, nu ți-aș mai fi spus că putem obține condiții mai bune prin intermediul Parlamentului, căci știu că atâta vreme cât vor exista săraci, legile vor fi făcute de cei bogați, și întotdeauna în avantajul lor.

Jack: Ah, înțeleg – ești conștient că progresul nu va veni prin intermediul Parlamentului, dar încă le mai spui oamenilor să voteze. Acum că știi că sunt anarhist, realizezi că nu voi crede acel basm cu votatul pentru progres, așa că recunoști că știi și tu că îi determini pe oameni să voteze pentru anumiți candidați care nu vor livra niciodată ce le promiți tu. Știu că nu ești plătit pentru a minți și amăgi masele – atunci ce te determină să faci acest lucru?

George: Nu, nu! Stai ușor! Dacă le spun oamenilor să voteze o fac de dragul propagandei. Nu realizezi cât de util este să ai unii dintre oamenii tăi în Parlament? Pot face propagandă mai bine ca oricine – ei pot spune lucruri pentru care noi am fi închiși, iar atunci când vorbesc toate ziarele relatează.

Jack: Ah, deci pentru propagandă te transformi în agent electoral, nu? Ce mai propagandă! Ascultă: mai întâi le spui oamenilor să spere și să aștepte totul de la Parlament, că revoluția nu este necesară, că tot ce trebuie să facă muncitorul este să introducă o bucățică de hârtie într-o urnă, iar apoi voi vă veți ocupa de totul. Mai apoi recunoști că acest lucru nu va obține nimic cu adevărat, că este doar propagandă. Nu este această propagandă exact opusul propriilor tale idei? Cei bogați vor apăra mereu cu disperare aceste două instituții, indiferent care ar fi prețul. Amăgirea și minciunile au fost mereu folosite – și nu se rezumă la închisori, spânzurători, și mitraliere! Alegerile nu ajută cu nimic împotriva acestora. Noi nu ne dorim o schimbare de stăpâni, ci o revoluție completă, realizarea unei rupturi absolute cu trecutul. Trebuie să avem o bunăstare generală în care toată lumea are accesul garantat la hrană, îmbrăcăminte și adăpost. Proprietarii de pământuri trebuie expropriați de către muncitorii

agricoli, astfel încât să poată munci pământul pentru ei înșiși și pentru restul lumii. Muncitorii trebuie să îi dea afară pe șefii lor și să organizeze producția pentru binele comun. Trebuie să se adune și să refuze a tolera orice fel de guvern. Înțelegeri trebuie încheiate în fiecare sector între oamenii care lucrează pe aceeași poziție. Muncitorii trebuie să gestioneze locurile de muncă, iar fiecare sector trebuie conectat într-o legătură comună de unitate industrială – și cu siguranță va da roade din moment ce interesele tuturor vor depinde de asta. Nu ne vom mai lupta unii cu alții și nu vom mai tolera războiul între muncitorii de naționalități diferite. Războiul și competiția vor dispărea. Utilajele nu vor mai transforma oamenii în șomeri, ci vor ajuta munca, o vor face mai plăcută și productivă, și mai puțin monotona. Nu va mai exista pământ nemuncit, nu vom mai produce doar o zecime din cele necesare, așa cum facem în ziua de azi. Dimpotrivă, vom utiliza toate metodele cunoscute pentru a crește cantitatea hranei produse și calitatea produselor. Întreaga societate va fi o mare uniune de producători și consumatori.

George: Toate astea sună foarte bine, dar este foarte dificil să fie puse în practică. Idealul tău este splendid, dar există un mare neajuns: cum ai de gând să îl transformi în realitate? Sunt de acord că revoluția este singura salvare, orice am face, dar cum este imposibilă în prezent, trebuie să obținem cât putem de mult din ce avem – iar asta este electoralismul. E propagandă la urma urmei.

Jack: Ai tupeul să o numești propagandă? Nu ai observat la ce lucruri conduce propaganda ta? Ați abandonat programul nostru socialist, ați trecut în rândurile celor mai răi exploatare ai muncitorilor, v-ați alăturat impostorilor politici care fac zgomot pentru a obține puterea! Aduceți necazuri în rândurile socialiștilor, iar conducerea voastră luptă împotriva propriilor membri în timp ce fraternizează cu conservatorii. Ați uitat complet de revoluție – mintea vă stă doar la alegerea lui Jones sau a lui Brown, iar atunci când discutați despre schimbare nu aveți nicio intenție de a face ceva cu adevărat drastic. Ah, drumul către Westminster nu duce spre o revoluție socială! Tot ce ați reușit cu propaganda voastră a fost să ispitiți unii oameni care ar fi putut fi niște socialiști decenti să meargă în Parlament și să devină parlamentari. Ați creat o iluzie parlamentară care întunecă orice viziune a revoluției. Ați discreditat socialismul, căci toată lumea privește partidul socialist drept o componentă a guvernului pe care îl suspectează și îl disprețuiesc. Reprezintă sfârșitul oricui caută să ajungă la putere.

George: Păi și ce ai vrea să facem noi? De ce nu te alături nouă pentru a ne ajuta, preferând să rămâi în afară și să critici?

Jack: Până acum nu am vorbit încă despre ce facem noi anarhiștii. Dar îți voi spune asta – că voi socialiștii sunteți unul din marile obstacole pe care le întâlnim. Activitățile noastre au fost paralizate vreme de ani de zile din cauza propagandei voastre pentru parlamentarism, și a înșelării muncitorilor pentru a avea încredere în cei care i-au trădat. Suntem nevoiți să irosim timpul contracarând propaganda voastră, atunci când am putea să lucrăm pentru o schimbare socială revoluționară. Sper că tot mai multă lume va ajunge dezgustată de încrederea în partidul vostru. Doar în acest fel vom atinge o atmosferă revoluționară.

George: Păi atunci grăbiți-vă și faceți-vă revoluția! Și puteți fi siguri că masa oamenilor noștri va sta de partea voastră dacă se va ajunge vreodată la o revoluție, membri de rând cel puțin.

Jack: Ah, înțeleg – „faceți revoluția și ne vom alătura și noi.” Dacă credeți în revoluție de ce să nu ne ajutați să o îndeplinim?

George: Să-ți spun sincer, dacă aș fi crezut că revoluția este în orice fel realizabilă acum, nu m-ar deranja să trec în rândurile voastre. Recunosc că toată treaba asta cu alegerile mă dezgustă, și mi-ar face plăcere să îi trimit la dracu pe unii dintre liderii noștri, dar sincer nu văd ce am putea face în privința revoluției astăzi.

Jack: Tot ce trebuie să știi este ce îți dorești, iar apoi să dedici energie obținerii aceluia lucru, iar în scurtă vreme vei descoperi ce se poate face! În primul rând trebuie să propagăm socialismul autentic, și în loc să palavragiți cu încrederea în politicieni și alegerea oamenilor, să faceți oamenii să disprețuiască târăboiul parlamentar și întreaga mașinărie politică. Lăsați-i pe cei bogați să aleagă singuri – în timp ce populația îi disprețuiește pentru asta. În momentul în care muncitorii își vor pierde încrederea în escrocheria urnei de vot, vor constata necesitatea revoluției sociale. Să mergem la întâlnirile electorale, dacă preferi, și să expunem minciunile și înșelăciunile diferiților candidați. Să facem propagandă, nu în

rândurile bogaților din Westminster, ci în rândul organizațiilor muncitorești și în fabrici, și să creăm noi grupuri, și să le explicăm tuturor cum se pot emancipa singuri muncitorii. Să participăm activ la greve și să creăm o prăpastie între sclavii salariați și șefi! Haide să fim mereu prezenți la fața locului atunci când are loc o luptă între oameni și conducătorii lor, și să oferim mișcării de luptă o conștiință. Să intrăm în rândul maselor care suferă nedreptăți, disciplină forțată, lipsuri, oriunde s-ar afla, și să creăm o mișcare care va lupta împotriva clasei conducătoare. Odată ce vom fi creat mișcarea ideile apar singure. Haide să ne aflăm mereu în mijlocul maselor și să le ajutăm să înțeleagă ce ar trebui să urmărească. Ele însele trebuie să lupte pentru libertate: acest lucru nu se poate face pentru ele, iar noi trebuie să ne aflăm în mijlocul lor. Iar în timp ce vom face toate acestea, haide să abordăm oameni care simt aceleași lucruri ca noi și care încet, dar sigur, încep să înțeleagă și accepte ideile noastre – cu aceia trebuie să ne unim și să pregătim componentele necesare acțiunii generale și decisive pentru emanciparea claselor muncitorești.

George: Să cădem de acord asupra acestui lucru: se pot duce la dracu cu alegerile lor! Vreau să aflu mai multe despre anarhism!

Biblioteca Anarhistă

Errico Malatesta
Votează: pentru ce?
1959

Preluat la 16.12.2022 de la <https://iasromania.wordpress.com/>

ro.theanarchistlibrary.org